

Metrointervjun **Jens Lapidus, årets deckarkomet**

Jens Lapidus
Ålder: 32 år.
Bor: På Söder i Stockholm.
Familj: Fru.
Kuriosa: Klädmärket Lapidus grundades av Jens farfars farfar och far-mor på 1800-talet.
Aktuell: Med kriminalromanen "Snabba cash".

Årets deckarkomet, juristen Jens Lapidus, har inga ambitioner att bli författare på heltid. Det är för tidskrävande att skriva böcker. Men någon gång i livet kommer han säkert att försöka skriva en till roman. Fast då kanske det blir science fiction i stället för deckare.

Nu ska Jens Lapidus deckardebut bli film

SUCCÉ. Före årets slut kommer det att ha getts ut 195 nya deckare i Sverige. Att sticka ut från mängden är inte lätt och därför är det kanske lite konstigt att en affärsjurist, som egentligen inte har några ambitioner att verka som författare, blivit årets deckarkomet.

Jens Lapidus hade över huvud taget inga större förväntningar när han roman-debuterade med "Snabba cash" tidigt i höstas.

I stället för att göra PR för boken gifte han sig och åkte på bröllopsresa. Han var nöjd med den lilla uppmärksamhet som hans kriminalroman fick, och var knappt beredd på att intresset skulle explodera tre månader senare.

Den fick högsta betyg av Magnus Utvik i SVT:s "Gomorra Sverige" och i Expressen kallade författaren Stig Larsson boken för "den mest initierade skildringen av Stockholms tyngre krimi-

nella" som han läst.

Nu pågår förhandlingar om att filmatisera romanen, som kom till efter att Jens Lapidus gått på skrivarkurs.

"Jag skulle vilja att det blev en högklassig action av min bok."

Jens Lapidus

Kan man verkligen gå på kurs och lära sig att bli deckarförfattare?

– Jag tror inte att jag lärde mig skriva där, men jag lärde mig några knep och hittade min stil. Vi fick olika hemläxor: beskriv en brottsplats, beskriv en inre monolog i en mördares huvud, sådana saker. För mig var det ett viktigt forum för att lära sig.

Vem var lärare?

– Sören Bondeson (som själv skriver deckare och diktsamlingar, reds anm). Han var väldigt bra och spor-

rade mig att skriva vidare. **Boken väkte fram när du jobbede som tingsnotarie på Sollentuna tingsrätt. Hur mycket av handlingen är baserat på verkliga händelser?**

– Ingenting är direkt kopierat från verkligheten. Min stora inspiration från tingsrätten var mera detaljer, typ hur folk snackar, hur de klär sig, var de håller till någonsans, hur man förpackar kokain... men inga personer eller direkta grejer.

Så huvudpersonerna, småfiffaren Jorge Salinas Barrio, torpeden Mirado Slovovic och bratswannaben Johan Westlund, har inga verkliga förebilder?

– Nej, de är rena fantasi-foster. Men många ställer den frågan eftersom boken upplevs som väldigt trovärdig. Däremot tror jag att alla mina huvudkaraktärer innehåller vissa drag av mig.

När kom du på att Stureplan skulle vara navet?

– Det kom jag på ganska snart, för Stureplan har fascinerat mig länge. Hela det här fenomenet med bratskulturen och Stureplan, hur det växt fram till ett nav och begrepp, inte bara i Stockholm utan i hela Sverige. Det intressanta är att olika världar möts där. **Jag gissar att en filmatisering av "Snabba cash" väntar om hörnet.**

– Ja, jag har fått sådana erbjudanden och för diskussioner om det. De vill ju att man ska skriva på och ge dem rättigheter, men det har jag inte gjort än. Jag har så dålig koll på den branschen, det är en helt ny värld för mig. Men jag skulle gärna vilja att det blev en högklassig action med inslag av något djupare. Det låter kanske lite självgott, men det är lite så jag uppfattar min bok.

TEKT: PETER LINDHOLM
 FOTO: URBAN BRÄDHE

Jag utnämner mig till pappa-ombudsman

Arne Wirén
 Journalist

Min son fyllde 18 nyligen. Han är en riktig praktkille. Och det är tack vare hans kloka mamma. Vi

skilde oss när han var ett år och hon hade lätt kunnat ta kommandot, som många kvinnor gör. Men hon förstod att jag var lika viktig för honom som hon var. I alla år har han bott hos oss en vecka var och vi har fått uppleva hur en skilsmässa borde vara.

Många av er kanske tror att ni vet vad vårdnadstvister är för något. Jag är ledsen, men ni har fel. Den allmänna uppfattningen om vårdnadstvister är att det är två föräldrar som försöker dra barnet från varandra. Men i de allra flesta fall är det bara en som drar – och det är mamman.

Jag har bevakat ämnet sedan min son var liten och jag vet hur den vanligaste vårdnadstvisten ser ut. I ena hörnet en pappa som gör allt han kan för att hålla kvar barnet och få behålla halva ansvaret. I andra hörnet en mamma som försöker ta barnet därifrån, ut ur pappans liv. Ofta får hon hjälp av socialkontoret, försäkringskassan och domstolarna.

Det är på tiden att någon börjar föra pappornas talan. Det finns handikappombudsman och HomO. DO hjälper invandrare. JämO stöder kvinnor på arbetsmarknaden. Men på det område där män diskrimineras, som föräldrar, finns ingen hjälp att få. Därför utnämner jag mig härmed till pappaombudsman.

Mammor tror att de kan välja bort pappan. Det är märkligt. Hur kan de tro att de själva kan fylla två personers plats? Och hur kan de över huvud taget få för sig att det är upp till dem att göra ett sådant val? De har ingen som helst koll på vad deras barn verkligen behöver. Ett barn behöver sin mamma. Men också sin pappa. Lika mycket.

Mamman har bestämt att pappan mest är till besvär. För henne kanske, det är klart, eftersom de skilt sig. Men för barnen betyder han något helt annat. Den biologiska pappan går aldrig att ersätta. Han är deras halva ursprung. Kvinnor måste släppa sitt krampaktiga tag om barnen. Ofta sker det av ren egoism, kvinnan vill inte att barnet ska vara känslomässigt bundet till någon annan. Hon är rädd för konkurrens. Men det är obefogat, föräldraskapet handlar inte om att konkurrera. Ett barns hjärta är stort, det rymmer båda föräldrarna.

Så tänk på det nästa gång ni hör talas om ett trötande skilt par. När pappan drar mamman inför rätta så är det inte för att ta ifrån henne barnet. Det är bara för att få utöva sin halva av föräldraskapet. Det är så enkelt egentligen, om mammor inte fått för sig att de ska ha barnen för sig själva hade det knappt funnits några vårdnadstvister.

Jämställhetsministern Nyamko Sabuni som vill ha jämställdhet för alla kvinnor och inte bara för dem som vill in i styrelserummen.

Snacket om att det är sexism varje gång älskande par visas på bild, nu senast i Friskis & Svettis tidning. Sexism mot vem?

Läs mer: På www.metro.se kan du läsa fler kolumner!

Mental balans i fokus

TREND. Träning som kombinerar motion med inre välbefinnande står i fokus när Nordens största hälsomässa besöker Stockholmsmässan i helgen.

– Det är inte längre bara motion och kost som räknas utan den mentala balansen är minst lika viktig för hälsan, säger projektledare Susann Moberg.

Dans i olika former har blivit en succé och på mässan kan besökare prova på både afrikansk och orientalsk dans.

– Dansen är kvinnlig och sensuell, dessutom ger den utmärkt träning, säger dansläraren Ann Larsson.

JENNY ANDERSSON
 jenny-helena.andersson

@metro.se

Ann Larsson lär ut orientalsk dans på hälsomässan.